

ses for givet, at deslige Forseelser, begaaede af Børn i den nævnte Alder, ikke kunne være Gjenstand for Afstraffelse. Der turde imidlertid, særlig af Hensyn til, at det ofte netop er Børn, der føre den mest ødelæggende Krig mod de fredede Dyrs og Fugles Ungel og Reder, være Anledning til at tage passende Forholdsregler imod slikt Uvæsen, og Udvalget stiller derfor Forslag om, at Børn i en Alder af 10—15 Aar, der uden deres Forældres eller Børgeres Vidende gjøre sig skyldige i ulovlig Jagt eller anden Overtrædelse af Jagtlovgivningen, for saadant Forhold skulle kunne straffes efter Reglerne i §§ 6 og 14 af Lov af 4de Februar d. A., indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor Kjøbenhavn.

Som bekendt fastsætter Forordningen 20de Mai 1840 §§ 35—37 og Lov af 25de Marts 1851 §§ 17 og 19, at Overtrædelser af Jagtlovgivningen i Almindelighed kun ere Gjenstand for privat Paatale ved Politretterne. Loven af 30te Januar 1861 lød derimod Overtrædelse af de i bemeldte Lov indeholdte Fredningsbestemmelser være Gjenstand for offentlig Forfølgning efter Reglerne om Behandling af offentlige Politisager, og denne Regel foreslaar det foreliggende Lovforslag (jfr. § 7) udvidet til ogsaa at gjælde for Sager angaaende Overtrædelse af de i §§ 2 og 4 indeholdte Forbud. Udvalget maa være enigt heri, men tror tillige som hensigtsmæssigt at maatte anbefale ganske at forlade den ældre Regel om privat Paatale af Jagtforseelser og at gjøre disse Lovovertrædelser til Gjenstand for offentlig Forfølgning, — i de Tilfælde, hvor for Tiden privat Paatale er Reglen, selvfølgelig dog kun, naar saadan Forfølgning begjæres af den, der maa anses nærmest at være forurettet ved den ulovlige Handling. At ulovlig Jagt og andre Overtrædelser af Jagtlovgivningen for Tiden, til stor Fortræd ikke blot for den Jagtberettigede, men ogsaa for ikke jagtberettigede Jordbrugere, gaar betydeligt i Svang, er notorisk, og Grunden hertil tror Udvalget væsentlig at maatte søge i, at den paagjældende Private slyr det Tab af Tid og Penge, som ofte er forbundet med en af ham iværksat privat Paatale af den begaaede Forseelse; men det

synes ikke at være noget ubilligt Krav, som den Private stiller til det Offentlige, naar han paakalder dettes Bistand imod Fredsforstyrrelser af den Natur, som i Almindelighed er et Særkjende for Jagtforseelser, ligesom ogsaa den seneste Lovgivnings Opfattelse af Karakteren af Overtrædelser af Fredningsbestemmelserne synes at hvile paa den vistnok rigtige Erkjendelse, at det Offentlige ikke bør forholde sig ligegyldig overfor en planløs Ødelæggelse af den Del af Naturen, hvis regelmæssige Benyttelse det netop er Jagtlovgivningens Op-gave at ordne. — I Hensind hertil stiller Udvalget Forslag til en Ændring af Lovforslagets § 7.

Sluttelig er der en Betragtning af mere almindelig Natur, som ved Behandlingen af nærværende Lovforslag har paatrængt sig Udvalget, den nemlig, at vor Lovgivnings Bestemmelser om Jagtens Udøvelse og om Straffen for de forskjellige Jagtforseelser, ved det foreliggende Lovforslag og de Ændringer, som Udvalget agter at foreslaa foretagne i dette, ville blive meget spredte og vanskelige at overføre; men dette forekommer Udvalget at være særlig uheldigt paa et Omraade, hvor det er af Interesse og Nytte for en stor Kreds af Statsborgere at have en let Afgang til at kjende Loven. Udvalget har derfor, tillige foranlediget ved den Opfordring, som Forhandlingerne i Landsstinget indeholde hertil, ikke troet at burde inddrage sig fra et Forsøg paa i nærværende Lovudkast at samle Alt, hvad der er og ventelig for en længere Tid vil vedblive at være gjældende Ret i denne Materie. Udvalget foreslaar derfor at indsætte i Loven en Række af nye Paragrafer, der dog, forsaavidt det foregaaende ikke allerede indeholder den fornødne Forklaring af Indholdet, i det Væsentlige ikke ville komme til at indeholde noget Nyt, men kun paa eet Sted samle de nugældende, paa forskjellige Steder i Lovgivningen spredte Bestemmelser om Jagtens Udøvelse og Straffen for Jagtovertrædelser. Udvalget anser det derfor tilstrækkeligt her at forbeholde mundtlig Begrundelse af de enkelte Paragrafer under Forhandlingen.